

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/197/2013
Identifikačné číslo spisu:	6111221834
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6111221834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu HYPO-leasing Kärnten GmbH & CO KG, so sídlom Alpen-Adria-Platz 1, A-9020 Klagenfurt, Rakúska republika, zastúpeného SCHWEIZER LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Palisády č. 32, IČO: 36 681 075, proti žalovanému U., bývajúcemu v X., zastúpenému opatrovníčkou Q. súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 41.623,66 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9 Ro 343/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. februára 2012, sp. zn. 14 Co 34/2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. februára 2012, sp. zn. 14 Co 34/2012 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. februára 2012, sp. zn. 14 Co 34/2012 odmietol odvolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 18. novembra 2011, č.k. 9 Ro 343/2011-40 (ktorým tento zastavil konanie) a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal zo zistenia, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobcu doručené 29. novembra 2011 a od nasledujúceho dňa začala plynúť 15-dňová zákonná lehota na podanie odvolania. Žalobca zastúpený právnym zástupcom podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa faxovým podaním dňa 15. decembra 2011, ktoré doplnil podaním zaslaným jeho originálu tak, že zásielka bola podaná na pošte 15. decembra 2011 a súdu prvého stupňa bola doručená 16. decembra 2011. Keďže posledným dňom na podanie odvolania bol 14. december 2011 (streda), odvolanie podané telefaxom 15. decembra bolo podané oneskorene, preto ho bolo potrebné odmietnuť.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p., v spojení s ustanovením § 242 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Namietal, že odvolací súd nesprávne posúdil plynutie lehoty na podanie odvolania, pretože uznesenie súdu prvého stupňa nebolo doteraz doručené žalobcovi. Uviedol, že právny

zástupca žalobcu je právnickou osobou zapísanou v príslušnom Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I a tiež v inom verejne prístupnom registri - zozname vedenom Slovenskou advokátskou komorou v zmysle § 71 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pričom v oboch týchto registroch je uvedené sídlo právneho zástupcu žalobcu - „Palisády č. 32, 811 06 Bratislava“. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 2 O.s.p. namietol nesprávne doručenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré bolo doručované na adresu Ventúrska č. 18 Bratislava, a nie na adresu sídla právneho zástupcu. Zásielka súdu bola prevzatá cudzou osobou a nasledujúci deň bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu. Ak potom odvolanie bolo podané 15. decembra 2011, bolo podané včas a odvolací súd odvolanie nesprávne odmietol ako podané oneskorene.

Žalovaný vyjadrenie v dovolacom konaní nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu treba zrušiť.

Keďže predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktoré bolo vydané formou uznesenia, prípustnosť dovolania proti nemu je upravená v ustanoveniach § 239 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že dovolaním bolo napadnuté uznesenie, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobcu možno konštatovať, že takého uznesenie nemožno podriaďovať pod žiaden z dôvodov prípustnosti dovolania vyplývajúci z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a preto dovolanie podľa tohto zákonného ustanovenia nie je prípustné.

Prípustnosť dovolania v preskúmvanej veci teda prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (por. napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkom konania znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Medzi takéto práva, patrí nepochybne aj právo na preskúmanie vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia v inštančnom konaní odvolacím súdom na základe včas podaného riadneho opravného prostriedku za predpokladu, že jeho podanie zákon nevyklučuje. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za odňatie možnosti konať pred súdom považuje aj taký postup, keď odvolací súd odmietne odvolanie ako podané oneskorene podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci pre také rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

Keďže dovolateľ v predmetnej veci uviedol, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, dovolací súd sa osobitne zamerlal na zistenie, či v konaní došlo k vade vyplývajúcej z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dospel k záveru, že k takejto vade v predmetnom konaní došlo.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že účastníkom konania na strane žalobcu je právnická osoba, ktorá je na základe udelenej plnej moci na zastupovanie zastúpená právnickou osobou - SCHWEIZER LEGAL, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Bratislave, Palisády č. 32, ktorá skutočnosť vyplýva už zo samotnej žaloby (por. č.l. 1) a z plnej moci založenej v súdnom spise por. č.l. 132).

Podľa § 48 ods. 1 O.s.p. písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosť prijíma. Ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenie, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie (§ 48 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci zásielka obsahujúca uznesenie súdu prvého stupňa bola doručovaná právnomu zástupcovi žalobcu na adresu Ventúrska č. 18, Bratislava, hoci sídlo právneho zástupcu (zastupujúcej spoločnosti) žalobcu v zmysle zápisu do obchodného registra je v Bratislave, Palisády č. 32 (od 8. septembra 2010), pričom táto skutočnosť vyplýva tiež zo žalobného návrhu (por. č.l. 1 spisu).

Napriek tomu, že z doručienky založenej na č.l. 42 p.v. spisu teda jednoznačne vyplýva, že zásielka súdu bola doručovaná na adresu Ventúrska č. 18, Bratislava, pričom prevzatie zásielky je opatrené dátumom 29. novembra 2011, nečitateľným podpisom a dovetkom „spl.“ odvolací súd neskúmal, či na adrese odlišnej od adresy zástupcu žalobcu uvedenej nielen v žalobnom návrhu ale aj v obchodnom registri, boli splnené podmienky riadneho doručenia písomnosti súdu, najmä, či písomnosť prevzala osoba k tomu oprávnená (určená na preberanie zásielok „do vlastných rúk“), ale predmetnú zásielku považoval za riadne doručenie.

Odvolací súd teda v danej veci minimálne predčasne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 1 O.s.p., keď predpoklady pre uplatnenie riadneho doručenia zásielky z obsahu spisu v čase jeho rozhodovania jednoznačne nevyplývali. V nadväznosti na túto skutočnosť posúdil nesprávne (nateraz) aj včasnosť podaného odvolania žalobcom, keď pre určenie dňa doručenia zásielky súdu nemal dostačujúce podklady.

Ak teda odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal mu týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na vadu, ktorá napĺňa skutkovú podstatu ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., dovolanie žalobcu je prípustné a zároveň aj dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.), v ktorom bude potrebné zistiť, kto konkrétne dňa 29. novembra 2011 prevzal zásielku súdu obsahujúcu uznesenie z 18. novembra 2011 č.k. 9 Ro 343/2011-40, najmä, či išlo o osobu oprávnenú na preberanie zásielok za spoločnosť ustanovenú na zastupovanie žalobcu v tomto konaní. So zreteľom na existenciu vyššie uvedenej vady dovolací súd sa nezaoberal aj ďalšími dôvodmi uvedenými v dovolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.